

676.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 4, 5, 6 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Uliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych oraz sprzedaż tych wyrobów w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych wymaga zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Inne rodzaje sprzedaży wyrobów tytoniowych nie wymagają zezwolenia.

Przez uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych rozumie się sprzedaż tych wyrobów w budkach, skrzynkach, kioskach, automatach ulicznych, sprzedaż ruchomą na ulicach i placach i t. p.

§ 2. Zezwolenia, o których mowa w ustępie pierwszym § 1 mogą być nadawane tylko osobom, wymienionym w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617).

Nadanie zezwolenia następuje przez doręczenie dokumentu wskazującego:

- a) podstawę prawną udzielenia zezwolenia,
- b) osobę, której daje się zezwolenie,
- c) miejscowość i punkt, w którym sprzedaż ma być wykonywana,
- d) termin rozpoczęcia sprzedaży,
- e) czy zezwolenie daje się bezterminowo, czy też na czas określony.

Zezwolenia są przywiązane do osoby, której zostały nadane i nie mogą być odstępowane innym osobom.

Zezwolenia na czas określony nie mogą być udzielane na okres dłuższy, niż 6 miesięcy.

§ 3. Zezwolenia, o których mowa w § 1, mogą być cofnięte przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych:

- a) bez wypowiedzenia — w razie naruszenia przez sprzedawcę przepisów § 9 niniejszego rozporządzenia,
- b) bez podania powodów, według swobodnego uznania urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, za co najmniej trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

§ 4. Zezwolenia, o których mowa w § 1, wygasają:

- a) w razie nierozpoczęcia sprzedaży najpóźniej w ciągu miesiąca od terminu, określonego w zezwoleniu, o ile nie nastąpiło przedłużenie tego terminu przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- b) w razie śmierci osoby, której dano zezwolenie,
- c) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę, która je otrzymała,
- d) w razie upływu czasu, na jaki zezwolenie zostało udzielone.

Orzekanie o wygaśnięciu zezwoleń należy do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 5. Odwołania od orzeczeń o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwoleń, o których mowa w § 1, rozstrzygają izby skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski). Orzeczenia ich są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych najpóźniej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia tego urzędu. Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

§ 6. Nie wolno bez zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych uruchamiać nowych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w odległości bliższej, niż 50 metrów od przedsiębiorstwa (punktu) ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Postanowienie to nie dotyczy:

- a) przedsiębiorstw, uruchamianych na mocy zezwoleń, o których mowa w § 1,
- b) przedsiębiorstw, działających na mocy umów, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy” w myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617),
- c) sprzedaży wyrobów tytoniowych, uruchamianej w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych i bufetach.

§ 7. W sprzedaży ulicznej wyrobów tytoniowych wolno sprzedawać tylko papierosy; prowadzenie sprzedaży innych wyrobów wymaga osobnego zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, które może być udzielone tylko wyjątkowo, jeśli sprzedaż ma być wykonywana w pomieszczeniu (kiosku), które zapewnia należyłą konserwację wyrobów tytoniowych. Zezwolenia takie urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych wydawać będą po zasięgnięciu opinii właściwego terytorjalnie zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych „Polskiego Monopolu Tytoniowego”.

Inni sprzedawcy wyrobów tytoniowych mają prawo sprzedawać wszystkie wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy”.

§ 8. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Do obowiązków ich należy w szczególności:

- a) wyłączenie ze sprzedaży wyrobów tytoniowych uszkodzonych, zepsutych lub nieświeżych,
- b) umieszczanie cennika wyrobów tytoniowych na widocznym miejscu w punktach sprzedaży,
- c) umieszczanie zewnątrz lokalu szyldu, bądź napisu, wskazującego, że w danym przedsiębiorstwie sprzedaje się wyroby tytoniowe; postanowienie to nie dotyczy sprzedaży wyrobów tytoniowych w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych, bufetach i t. p.,
- d) udzielanie organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 9. Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów tytoniowych, niezaopatrzonych znakiem przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”.

§ 10. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych obowiązani są, z wyjątkami, o których mowa w ustępach następnym, sprzedawać te wyroby po cenach detalicznych, ustalanych przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy, z którymi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy” zawarło umowy, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617), obowiązani są sprzedawać wyroby tytoniowe innym sprzedawcom tych wyrobów po cenach nie wyższych, niż ceny detaliczne, zmniejszone o 9%.

Poza przypadkiem, wymienionym w ustępie poprzednim, sprzedawcy wyrobów tytoniowych mogą odstępować sobie te wyroby po cenach umownych.

§ 11. Sprzedawcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadali koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o której mowa w ustępie pierwszym § 1, zachowują prawo

do prowadzenia tej sprzedaży w tym punkcie, w którym prowadzili ją dotychczas. Przeniesienie tej sprzedaży do innego punktu wymaga zgody urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

Cofnięcie lub wygaśnięcie uprawnień, wymienionych w ustępie poprzednim, następuje zgodnie z §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. utrzymuje się rejon sprzedaży, wyznaczone na mocy dotychczasowych przepisów prawnych tym koncesjonariuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali koncesje na taką sprzedaż przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

W okresie tym przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, znajdujące się w poszczególnych rejonach, mogą się zaopatrywać w wyroby tytoniowe tylko bądź bezpośrednio w hurtowni właściwej dla danego rejonu, bądź też w innych przedsiębiorstwach sprzedaży, należących do tego samego rejonu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

- a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) oraz z dnia 23 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 965), z zastrzeżeniem, wynikającym z postanowień art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617),
- b) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 listopada 1931 r. w sprawie zapasów wyrobów tytoniowych, które mogą posiadać osoby prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 856).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*